

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

לפני כבוד השופט מגן אלטוביה

התובע: משה בן אבו
ע"י ב"כ עוה"ד דני כביר, ערן פרזנטי ונאור וקנין

נגד

הנתבעים: 1. נתנאל דויד
2. אורי אלטר
3. פאלו אלטו נטוורקס (ישראל) בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל גינסבורג, נדב ויסמן, ליאת ברגמן-רביד,
בוריס רוגינקין ודנה בן עמי

פסק דין

1
2 בכתב התביעה המתוקן שלפני, נתבע כדלהלן:

3
4 א. לקבוע את בטלותם של שני מסמכי ויתור עליהם הוחתם התובע בימים 24.1.2013 ו- 30.6.2013
5 (להלן: "מסמכי הוויתור").

6
7 ב. להורות לפאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ (להלן: "החברה") ו/או לנתבעים 1 – 2 לשלם לתובע
8 את ההפרש בין הסכום שקיבל בעקבות מכירת החברה ל- Palo Alto Networks Inc. (להלן:
9 "פאלו") תמורת 45,850 מניות החברה שהיו בידיו נכון למועד המכירה, לבין הסכום שהיה התובע
10 מקבל אלמלא נחתמו מסמכי הוויתור.

11
12 ג. לחילופין, לחייב את נתבעים 1 – 2 להעביר לתובע תשלומי איזון מתוך כספי התמורה שקיבלו
13 בעסקת המכירה לפאלו, באופן שכלל התמורה תחולק בינם לבין התובע בחלקים שווים.

רקע

14
15
16
17
18 נתבע 1 (להלן: "נתנאל" או "נתי"), ונתבע 2 (להלן: "אורי") ייסדו, ביום 5.6.2011, את החברה ובסמוך
19 צירפו את התובע (להלן: "משה" או "התובע") למיזם בתחום אבטחת המידע תוך הסכמה על חלוקה שווה
20 של הון המניות המונפק של החברה (3,000,000) (להלן: "המניות"), כך שלכל אחד מהמייסדים הוקצו
21 1,000,000 מניות. לימים, ובטרם נמכרה החברה לפאלו, חתם משה על מסמך ויתור מיום 24.1.2013 לפיו
22 ויתר על כ- 2/3 ממניות החברה שהיו בבעלותו. מספר חודשים לאחר מכן חתם משה על מסמך ויתור נוסף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 מיום 30.6.2013 לפיו ויתר על יתרת מניות החברה שהיו בבעלותו, למעט 45,850 מניות אותן מכר משה
2 במסגרת עסקת מכירת החברה לפאלו שהושלמה ביום 24.3.2014 (להלן: "מסמכי הוויתור" או "כתבי
3 הוויתור"). כשנה לאחר השלמת עסקת פאלו, פנה התובע באמצעות בא כוחו אל הנתבעים, במכתב מיום
4 15.3.2015, בו דרש להשיב למשה את מניות החברה שהיו בבעלותו בטרם חתימתו על כתבי הוויתור או
5 לפצותו בשווי מניות החברה שהיו בבעלותו כאמור. במכתב מיום 29.3.2015 דחה בא כח הנתבעים את טענות
6 ודרישות משה, ומכאן התביעה שלפני.

תמצית טענות התובע:

7
8
9
10 החברה, בשמה הקודם סיוורה, יוסדה על ידי נתי ואורי, כאשר מניות החברה נרשמו על שם שניהם בחלקים
11 שווים, זאת אף שאין חולק שבסמוך הוסכם בין משה, נתי ואורי על חלוקה של מניות החברה המונפקות בין
12 שלושתם בחלקים שווים. ביום 9.6.2011, נכרת בין משה לבין החברה הסכם עובד-שותף, לפיו התחייבה
13 החברה לרשום על שם משה שליש מהון המניות המונפק של החברה ולהעסיקו בשכר חודשי. בסמוך לאחר
14 הקמת החברה, רקמו נתי ואורי תכנית לנשל את משה מאחזקותיו בחברה בדרך של החתמתו על מסמכי
15 הוויתור, לפיהם ויתר על רוב אחזקותיו בחברה ללא כל תמורה. זאת, תוך הטעיה, עושק, הפרת חובת אמון
16 ותרמית.

תמצית טענות הנתבעים:

17
18
19
20 א. התובע מנוע מלתבוע את הנתבעים נוכח תניות ויתור עליהן חתם בהסכמים מאוחרים לכתבי
21 הוויתור ובכללם הסכם סיום ההעסקה וייעוץ, הסכם המכירה לפאלו והסכם לביטול הסכם הייעוץ,
22 אשר את תוקפם התובע לא תוקף.
23 ב. התובע המתין מעל שנה מהמועד בו נודעו לו עילות הביטול של כתבי הוויתור עד למשלוח ההודעה
24 על ביטול כתבי הוויתור, בתקופה זו מכרו נתי ואורי את מניותיהם בחברה ושינו את מצבם באופן
25 בלתי הפיך. נוכח העיכוב הבלתי סביר במסירת ההודעה על ביטול כתבי הוויתור מנוע התובע
26 מלבטל את כתבי הוויתור. ועוד. חתימת התובע על הסכם המכר לפאלו, בידיעה ששאר בעלי המניות
27 בחברה מסתמכים על תניית הוויתור הכלולה בו, מהווה "מעשה אקטיבי" השולל את הזכות לביטול
28 כתבי הוויתור.
29 ג. בהתאם להסכמות המשותפות, המחויבות ההדדית ומצגיו של משה, הוקצו לכל אחד מהצדדים
30 מספר מניות שווה ללא תמורה. ביום 21.6.2011 נכרת בין החברה לבין משה חוזה העסקה לאחר
31 שהועבר למשה לצורך עיון והערות. בסמוך לאחר תחילת פעילות החברה החלו להתגלות פגמים
32 בהתנהלותו של משה. אורי ונתי גילו שלא ניתן להסתמך על הצהרותיו של משה ובמקביל נחשפו
33 "להתנהגותו ואורח חייו שהחלו לגרום לחברה נזקים ומבוכה רבה. בשיחות בין אורי ונתי למשה
34 הובהר למשה שלא ניתן לאפשר לו לפגוע בחברה והוא עצמו הבין כי ללא פתרון מוסכם על כולם
35 לא ניתן יהיה להמשיך כך. בהמשך הוסכם כי אחריותו של משה תוגדר מחדש ובד בבד הוסכם
36 "לשנות את מערך האחזקות בחברה". בהתאם סברו אורי ונתי "כי החזרת חלק ממניות התובע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 לחברה מהווה את הפתרון הראוי ביותר". על רקע הסכמות אלה הוכנו כתבי הוויתור על ידי משרד
2 עורכי הדין מיתר ליקוורניק גבע לשם טל ושות' המייצג את החברה. משה חתם על כתב הוויתור
3 הראשון בנוסח המקורי וביום 24.1.2013 חתם על הנוסח המעודכן של כתב הוויתור הראשון. מאחר
4 והתנהלותו של משה לא השתפרה, לא ניתן היה לסמוך עליו ותרומתו לחברה הייתה שולית, ניהלו
5 נתי ואורי שיחות נוספות עם משה במסגרתן הוצע למשה להעמיד את חלקו בהון החברה על חלק
6 שישקף את תרומתו ומעורבותו באותה העת ובמקביל הוצע לו להפחית את היקף המשרה שלו
7 לארבעה ימים בשבוע והעלאה בשכר החודשי. משה הסכים להצעה ובהתאם נערך כתב הוויתור
8 השני אשר נחתם על ידי משה. כתב הוויתור השני מחזיק עמוד אחד וכתוב בשפה ברורה. המסמך
9 הועבר אל משה מבעוד מועד והייתה לו הזדמנות לקרוא אותו, להתייעץ ולהעיר את הערותיו. משה
10 חתם על כתב הוויתור מרצונו החופשי תוך שהוא מבין את מהות המסמך, תוכנו והשלכות הסכמתו
11 לתנאי כתב הוויתור. על כן, אין מקום להתערב בהסכמות שהושגו בין הצדדים מדעת ובאופן חופשי.
12 ד. למרות שאחזקותיו של משה בחברה פחתו והמטלות שהוטלו עליו צומצמו משמעותית תוך שהוא
13 מקבל משכורת גבוהה תמורת שבוע עבודה מקוצר, משה לא עמד בהתחייבויותיו ולא שיפר את
14 דרכיו. לפיכך, בין החברה לבין משה נכרת הסכם הפסקת עבודה וניתנה למשה אפשרות לשמש
15 כיועץ בתמורה לתשלום שעתי לפי פרויקטים. אלא שלאחר החתימה על ההסכם האמור לא דיווח
16 משה על שעות עבודה ולא הגיע יותר למשרדי החברה.
17 ה. בסמוך לתחילת שנת 2014 החלה להתרקם עסקה למכירת החברה לפאלו, במסגרתה חתם התובע
18 על שטרות להעברת המניות בהתאם למועדים בהם נחתמו כתבי הוויתור ובמסגרת עסקת מכירת
19 החברה לפאלו קיבל התובע סכום כולל של 7,000,000 ₪ בגין 45,850 מניות החברה שהיו בידיו בעת
20 המכירה כמו כן קיבל התובע סכום של 200,000 דולר והופקד בעבורו סך של 500,000 דולר בנאמנות
21 במסגרת הסכם המכירה. במסגרת העסקה האמורה חתם התובע, בעצת עו"ד, על מסמכים בהם
22 הוא מאשר שאין לו טענות.

דיון

1. משה, נתי ואורי ייסדו את החברה כאשר בשלב ייסוד החברה, חולקו 3,000,000 מניות החברה
27 המונפקות (להלן: "המניות") באופן שווה, כך שכל אחד מהמייסדים קיבל 1,000,000 מניות. על
28 רקע טענתו של משה לפיה נושלה מאחזקותיו בחברה מבלי שקיבל תמורה בעד המניות, מעוררת
29 החלוקה השווה הראשונית של המניות, את השאלה מה הייתה תרומתו של משה למיזם.
30 לטענת משה, הוא הגה ופיתח את המוצר של החברה (להלן: "המוצר") עוד קודם לייסוד החברה,
32 בעוד נתי ואורי טוענים כי הם הגו את המוצר וחברו למשה כדי שיפתח את המוצר.

בסעיף 5 לתצהירו מיום 23.3.2017, הצהיר משה:

35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-12-36969 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 "אני הייתי זה שפיתח את הרעיון הטכנולוגי שעמד מאחורי המוצר שהוביל את סיירה.
2 בטרם נבחר המוצר, אותו פיתחתי, למוצר הדגל של החברה הצגתי אותו לשותפי
3 כאופציה לעיסוקה של החברה שבחרה לעסוק בתחום אבטחת המידע, מבלי שעוד היה
4 לה מוצר:

5
6 "הנה מצגת מעניינת שיכולה לעניין אתכם על התחום שאני עוסק בו בשנתיים – שלוש
7 the exploit market ... שוק האקספלויטים בחוץ. למרות שזו מצגת מ – 2009, הרוב
8 לא השתנה, המחירים מעט עלו ויש יותר דגש על faster patch cycles ו – disclosures
9 יותר מהירים, בגדול הרוב נשאר זהה"
10 (מתוך דוא"ל שלי לאלטר ודויד מיום ה – 19.6.2011).

11
12 בהמשך תצהירו מפנה משה לתכתובות דואר אלקטרוני מיום 19.6.2011 ומיום 8.2.2012 הכוללים
13 התייחסות לפעילותו של משה קודם להקמת החברה.

14
15 בהמשך הצהיר משה (שם, סעיף 6):

16
17 "בשנת 2011 עבדו אלטר ודויד בתפקידי ניהול שונים בחברת אלטל, חברה ישראלית
18 אשר עסקה בתחום אבטחת המידע, לאלטר ודויד לא היה ידע טכנולוגי בתחום
19 אבטחת המידע, בוודאי לא ידע מקצועי – טכנולוגי ברמה של פיתוח הגנה והבטחת
20 מידע.

21 באותה תקופה נודעתי אני כמומחה בתחום אבטחת המידע. הוזמנתי לשתף פעולה עם
22 חברות אבטחת מידע שונות, לנסות לפרוץ למערכות מחשוב ואגב כך לאתר פרצות
23 אבטחה ונקודות תורפה.

24 כך נתוודע אלי הנתבע 1, דויד, דויד שהיה מנכ"ל אלטל, הכיר אותי, את יכולותיי
25 הטכניות ואת כישורי וניסה לגייס אותי לשורות אלטל.

26 באותה העת ממש עסקתי בפיתוח טכניקות הגנה כנגד Exploits (Exploit mitigation)
27 מוצר אשר נועד לעצור התקפות של האקרים מהשתלטות ופריצה למערכות מחשוב
28 ומידע מרחוק, ולמעשה בין השנים 2009 – 2011 יצרתי את הליבה לפיתוחו של המוצר
29 אשר לימים הפך למוצר הדגל של חברת סיירה (להלן: "המוצר").

30 המוצר מבוסס על טכניקה הבאה למנוע התקפות שמבצעות ניצול (Exploitation) של
31 פגיעות מובנית בתוכנות מחשב ובמערכות הפעלה (דוגמת תוכנות windows, office,
32 ועוד) (להלן: "ההתקפות"). המניעה נעשית באמצעות פעולות Exploit mitigation
33 רחבות אשר מונעות הוצאה לפועל של טכניקות המניפולציה לתקיפת מחשבים
34 ומערכות, על ידי הטמעה של מנגנונים מורכבים במערכת ההפעלה ובשרשה (Kernel)
35 (להלן: "Traps" או "Cyverus").

36 ...
37 המוצר על פיתוחו עמלתי, באופן עצמאי בין השנים 2009 – 2011, הגיע לבשלות כמעט,
38 והיה ראוי למבחני שימוש כבר באפריל 2011, כך שעם הקמת סיירה יכולנו שלושתנו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-12-36969 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

- 1 להתחיל כמעט מיד בהשלמת מוצר ראשוני ועל בסיס זה להתחיל במלאכת גיוס
2 המשקיעים ובשיווקו של המוצר בקרב חברות מובילות במשק הישראלי, חלקן, עד
3 כמה שידוע לי, היו מקושרות לדויד ואלטר מעבודתם בחברת אלטל".
4
- 5 2. בתצהירו טוען אורי (סעיף 19):
6
7 "אדגיש כי בשום שלב, לא דובר על "גיוסה" של טכנולוגיה קודמת, לכאורה פרי פיתוח
8 של התובע, אלא על פיתוח מוצר חדש שיעניק פתרון אבטחת מידע לארגונים בגישה
9 חדשה של מלכודות והטעיה, שהיה פרי מחשבה של נתי ושלי, ללא קשר לתובע, פיתוחו
10 בעבר או מכירותיו בשוק האקספלוזיבי".
11
- 12 3. בהודעה אלקטרונית מיום 8.6.2011 (מוצג ת/30), סמוך להקמת החברה, כותב משה לאורי ונתי,
13 מה ניתן היה לעשות "אם היינו קיימים". בהודעה האמורה מתאר משה פרצות ובהתייחס לכל אחת
14 מהפרצות המתוארות, ציין מה יכול "המוצר שלנו" לעשות, כאשר ביחס לרוב הפרצות מציין משה
15 שאילו המוצר שלנו היה קיים אז היה יכול "לחסום את הפירצה באופן מלא".
16
- 17 הנתבעים אינם מתכחשים לאמור בהודעה האלקטרונית מיום 8.6.2011, אולם לטענתם זהו דוא"ל
18 עדכון על פרצות שכולל פירוט על שימוש במודולים של מיקרוסופט, שתיאורטית יכלו לעצור את
19 המתקפות "ללא קשר להעדר מוצר של החברה דאז". עם כל הכבוד, לאורך כל הודעתו, בזמן אמת,
20 מציין משה את "המוצר שלנו" ולמעשה מתאר את יכולותיו בתחום האבטחה, ועל כן ומבלי להידרש
21 לנכונות ההודעה, יש בה כדי ללמד שבסמוך להקמת החברה, הציג משה בפני נתי ואורי מוצר או
22 למצער מוצר לא בשל סופית בתחום האבטחה אשר ככל הנראה היה הבסיס לפיתוח שנעשה בחברה
23 למצער עד שהצטרפו מפתחים נוספים לחברה.
24
- 25 בסמוך להקמת החברה, הכינו נתי, אורי ומשה בקשת תמיכה מלשכת המדען הראשי במשרד
26 התעשייה, המסחר והתעסוקה (מוצג ת/2), בה הצהירו "כי המידע המופיע בבקשה זו הינו, למיטב
27 ידיעתי, המידע הנכון, המעודכן ביותר והמלא המצוי בידי...". בבקשה התייחסו נתי, אורי ומשה
28 לתמצית המיזם, וכך כתבו:
29
- 30 "החברה מפתחת מוצר הגנה בתחום הסייבר למניעת מתקפות מרחוק על מערכות
31 מחשב, בעיקר על כאלו ה"מועדות לתקיפה" בשל רגישותן, המידע המאוחסן בהן, או
32 התשתיות המחוברות אליהן. ככלל, בתוך תחום התקיפות מרחוק ישנה שיטת תקיפה
33 דומיננטית שיושמה כמעט בכל מתקפה משמעותית ב - 3 השנים האחרונות, כנגד
34 מדינות, תשתיות קריטיות, עסקים גדולים ומשרדים שונים המחזיקים במידע רגיש.
35 שיטה זו, הקרויה EXPLOITATION, מנצלת פגיעות מובנית בתוך תוכנות שונות
36 ומערכות הפעלה, ומאפשרת, תוך כדי ביצוע מניפולציה בזיכרון המחשב "memory
37 corruption", להפעיל פקודה זדונית מרחוק במחשב ולקבל שליטה מלאה בו ובתוכן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

- 1 המוכל בו. המוצר של החברה בא לבצע פעולת Exploit mitigation רחבה, אשר מונעת
2 הוצאה לפועל של כל טכניקות המניפולציה המוזכרות על ידי הטמעה של מנגנונים
3 מורכבים הן במערכת ההפעלה (user land) והן בשרשה (kernel). פיתוח המוצר מבוסס
4 בעיקר על ידע של הקבוצה במיפוי תרחישי תקיפה והיכרות אינטימית עם עולם
5 האקספלווייטים בפרספקטיבת התוקף, באופן שמאפשר זיהוי מכנות – משותפים
6 לטכניקות התקיפה ומניעתם. המוצר לכשימומש יהווה פריצת דרך בתחום מניעת
7 התקפות מרוחקות על מחשבים רגישים בתוך ארגון. הוא יהווה ראשית פתרון יוצא
8 דופן לגורמים ממשלתיים, צבאיים וביטחוניים ולגורמים אזרחיים המחזיקים בנכסי
9 מידע ושולטים בתשתיות קריטיות או יקרות ערך".
- 10
- 11 טענת הנתבעים, "מדובר בטיוטת הגשה למדען הראשי שהוכנה על ידי נתי וצופה פני עתיד".
- 12
- 13 איני מוצא ממש בטענת הנתבעים כאילו מדובר בטיוטה "צופה פני עתיד". אף שבקשה זו לא הוגשה
14 בסופו של דבר, אני רואה בה ראיה ממשית שיש בה כדי לסתור את טענת הנתבעים כאילו עוד בטרם
15 חבירתם למשה הגו מוצר אותו התכוונו שמש יפתח במסגרת עבודתו בחברה. מהאמור בבקשה
16 למדען הראשי, עולה כי מדובר בתחום בו התמחה משה עוד קודם להקמת החברה ובמוצר אשר אף
17 אם טרם הושלם פיתוחו, היה מגובש ובשל דיו, למצער בעיני נתי ואורי.
- 18
- 19 4. בהודעה אלקטרונית מיום 8.2.2012 ששלח נתי אל אורי, משה ואחרים (מוצג ת/27), מתבקשים
20 המכותבים להעיר הערות ל"מידע הרקע" שילווה את התמונות באתר החברה.
- 21
- 22 בתיאור המיוחס למשה, נכתב (שם, בעמוד השלישי): "The mind behind the solution".
- 23
- 24 טענת הנתבעים, מדובר בטיוטה שהוכנה על ידי גוף חיצוני והיא לא פורסמה ברבים "שכן אין
25 בסיס לאמירה שהתובע הוא "המוח מאחורי הפתרון".
- 26
- 27 הנה כי כן, בזמן אמת רואה נתי או מי שערך את המסמך, במשה כמי שפיתח את המוצר של החברה,
28 וטענת הנתבעים כאילו מדובר בטיוטה, אינה יכולה לסייע להם, לפי שסביר להניח שהנתונים
29 והמידע הכלולים במסמך נמסרו לעורך המסמך על ידי נתי ואורי, מנהלי החברה.
- 30
- 31 5. אין חולק, כי כבר בתחילת הדרך, בסמוך לאחר ייסוד החברה, הסכימו נתי ואורי להקצות למשה
32 שליש ממניות החברה המונפקות. זאת, למרות שמש לא השקיע כסף במיזם ואף קיבל משכורת
33 חודשית בסך 15,000 ₪ תמורת עבודתו בחברה. בכך יש כדי ללמד שבניגוד לגרסתו של אורי כאילו
34 "את המניות האלה הוא קיבל בלי תמורה" (ש' 12 ע' 920 לפרוטוקול הדיון מיום 6.12.2017), כבר
35 בשלב ייסוד החברה העביר משה לחברה "ערך" כלכלי אחרת סביר להניח שנתי ואורי לא היו
36 מסכימים להקצות לו שליש ממניות החברה. טענת הנתבעים, כאילו "בחברות הזנק בד"כ המניות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

- 1 מוענקות למייסדים על סמך התחייבויותיהם לקיום חלקם, אחריותם, תרומתם והשקעתם
2 העתידית בחברה", אינה נראית לי ככל שמדובר בהקצאת המניות למשה, אף שהנתבעים סמכו
3 טענה זו על עדותו של עו"ד רענן לרנר אשר ייצג את החברה בתקופה שבין השנים 2011 – 2014.
4 בסעיף 7 לתצהירו מתייחס עו"ד לרנר להקצאת מניות ללא תמורה, וכך הצהיר: "...וזאת כיוון
5 שבעת ייסוד החברה המניות מוקצות למייסדים ללא תמורה תחת ההנחה שמייסדי החברה כולם
6 יתרמו את כל זמנם ומרצם להצלחת החברה". הנחה זו אינה מתקיימת במקרה כאן. ראשית, משה
7 עצמו הועסק בחברה בתמורה לשכר חודשי (שבשלב ראשון שולם מכיסם של נתי ואורי) ובהתחשב
8 בהנחה האמורה לא היה מקום לשלם למשה משכורת, וככל ששולמה לו משכורת לא היה צורך
9 בהקצאת מניות, במיוחד בהתחשב בהוראות הסכם ההעסקה מיום 21.6.2016 (נספח 4 לתצהירו
10 של נתי), לפיו התחייב משה להקדיש את כל מרצו וכוח עבודתו בקידום ענייני החברה. במצב דברים
11 זה, בוודאי שלא היה צורך בהקצאת מניות שווה ליתר השותפים שעדיין לא קיבלו שכר חודשי ואף
12 השקיעו מכספם הפרטי. שנית, בתצהירו הודה נתי כי לאחר הקמת החברה המשיך לעבוד, לטענתו
13 במשך תקופה קצרה, באלטל. ללמדך, שההנחה לפיה מייסדי חברת הזנק "יתרמו את כל זמנם
14 ומרצם להצלחת החברה", לא בהכרח מתקיימת בכל מקרה, ויותר סביר להניח שהקצאת המניות
15 למייסדים לא נסמכת רק על נכונותם לעבוד במסגרת החברה אלא על ערכים נוספים (ידע, כסף,
16 רעיון, מוצר ועוד) שכל אחד מהשותפים תרם למיזם המשותף. ההקצאה למשה היתה בעלת אופי
17 של הקצאה כשותף מייסד ויזם ולא כעובד הנהנה גם ממניות לעובד כתמריץ להישאר בחברה.
18 שיעור ההקצאה מלמד על כך ועיתויה.
19
- 20 6. תמיכה נוספת למסקנה שעוד לפני ייסוד החברה עבד משה על פיתוח מוצר, ניתן למצוא בהודעה
21 אלקטרונית ששלח נתי לאורי ביום 8.2.2012 (מוצג ת/33) ובו נכתב: **"לינק לבלוג של משה – הוא**
22 **מעודכן ל – 2010 אבל מאז משה עובד על המוצר ככה שזה מעולה"**.
23
- 24 בחקירתו טען נתי, כי הכתוב בהודעה אינו משקף את המציאות ומדובר בתכתובת שהייתה פנימית
25 בינו לבין אורי (ש' 13 ע' 695 לפרוטוקול הדיון מיום 28.9.2017). טענה זו של נתי אינה נראית לי,
26 והיא אף נסתרת מדברים שאמר בהמשך חקירתו: "... כן, בהתחלה משה הביא ידע באקספלוזיטם,
27 שמאוד הערכנו אותו, חשבנו שאפשר לבנות על זה בניינים, אי אפשר לבנות על זה בניינים" (שם, ש'
28 18 ע' 725). ההצהרה לפיה "אפשר לבנות על זה בניינים", מתיישבת עם הצהרתו של משה לפיה בעת
29 הקמת החברה כבר היה בידיו מוצר בשל.
30
- 31 7. אף בסיכומיהם של הנתבעים ניתן למצוא תמיכה למסקנה לפיה עוד בטרם גויסו אנשי תוכנה
32 נוספים היה לחברה מוצר. כך כבר בסעיף 4 לסיכומיהם טענו הנתבעים: "כאשר גויסו אנשי
33 טכנולוגיה נוספים לחברה, הם היו צריכים לכתוב מחדש את כל קוד המוצר". משמע, עוד בטרם
34 הגיעו אנשי תוכנה נוספים היה לחברה "מוצר". תמיכה נוספת ניתן למצוא גם בסעיף 21 לתצהירו
35 של נתי אשר הודה כי עוד טרם להקמת החברה הציע התובע מספר רעיונות "למימוש המוצר". יתר
36 על כן, בסעיף 36 לתצהירו, מצהיר נתי: "בהמשך לכך, גילינו, לתדהמתנו, כי המוצר הראשוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

- 1 שפותח על ידי התובע במסגרת החברה, ... כלל לא עובד". בהקשר זה נסמכים הנתבעים על תצהירו
2 ועדותו של מר ירון אהרונסון, אלא שגם בכך אין כדי לסייע להם, לפי שקודם לבואו של מר
3 אהרונסון נסמכו נתי ואורי על המוצר שהביא ו/או הכין משה, גם אם, כטענתם, "אהרונסון נאלץ
4 למחוק את רוב הקוד, לכתוב מחדש ולשכתבו" ואף "שינה לחלוטין את העלילה של הספר. קרי
5 שינה לחלוטין את מה שהמוצר עושה...". מסקנה זו מתחזקת נוכח חקירתו של נתי אודות מאמציו
6 לגייס כסף ממר איתי קשתן, ממנה עולה כי בשלב ראשוני הוצג בפני מר קשתן מוצר/"קונספט"
7 שהגה משה וזה אף הועבר לבדיקת מומחה (ע' 436 – 439 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2017).
8
- 9 8. אפשר שהמוצר עליו עבד משה הצריך עוד עבודה ואולי אף שינויים, כטענת הנתבעים, אולם בכך
10 אין כדי לסייע לנתבעים, מאחר וענייננו, בשאלה מה גרם לנתי ואורי להסכים לשותפות מלאה עם
11 משה במיזם, ומשאלו חולק שמשה לא תרם כסף למיזם ואף נטל משכורת מתחילתו של המיזם
12 המשותף, סביר להניח שתרומתו הייתה במוצר עליו ביססו אורי ונתי את המיזם, למצער בהתחלת
13 הפעילות ולא על התחייבות עתידית ערטילאית. מסקנה זו מתיישבת עם גישתו של אורי לפיה
14 "להחזיק מניות משמעותיות בחברה מגיע מול ערך" (ש' 1 ע' 937 לפרוטוקול הדיון מיום 6.12.2017).
15
- 16 9. די בראיות שפורטו לעיל, כדי להביאני לכלל מסקנה שיש לקבל את טענת התובע לפיה משה הוא
17 "המוח מאחורי הטכנולוגיה של סיוורה" והוא גויס כשותף על ידי אורי ונתי בשל הטכנולוגיה
18 שפיתח עוד בטרם פגש בהם.
19
- 20 מסמכי הוויתור
21
- 22 10. לטענת התובע, חתם על כתבי הוויתור הודות למאמצים כבירים של אורי ונתי אשר הפעילו עליו
23 לחצים תוך שהם מציגים בפניו, במכוון, מצגים – שאין בהם אמת – ומסתירים ממנו עובדות –
24 שהיה חובה עליהם לגלות. לטענתו, נפל קורבן למהלך מתואם, מסודר, מאורגן ומתוכנן לפרטי
25 פרטים של שני חברים "ממולחים ומתוחכמים" שנעזרו בליווי משפטי "חד צדדי", והכל בשעה
26 שבטח בהם והאמין באמת ובתמים שהם רוצים בטובתו.
27
- 28 הנתבעים כופרים בטענות התובע באשר לנסיבות חתימת התובע על מסמכי הוויתור. לטענתם, כחצי
29 שנה לאחר תחילת פעילות החברה, התגלו "בעיות בהתנהלות המקצועית והאישית של התובע"
30 והתנהגותו ואורח חייו "החלו לגרום לנזקים ולמבוכה". על רקע חוסר תפקודו של התובע והחשש
31 לפגיעה בחברה הגיעו אורי, נתי ומשה להסכמה באשר לצמצום אחריותו המקצועית של משה
32 ובהתאם הוסכם לשנות את מערך האחזקות בהון החברה באופן שנועד לשקף את תרומתו
33 המוגדרת והחדשה של משה לחברה כעובד לעומת CTO.
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

11. בהתייחסותם לאופן התנהלותו של משה, מצביעים הנתבעים על חליפת הודעות אלקטרוניות בין נתי לבין משה. כך בהודעה מיום 11.4.2012 נטען כלפי משה כי אינו עומד בזמנים שקבע ונוכחותו במשרד "לא סדורה" (מוצג נ/54). הודעה זו נענתה בחיוב על ידי משה עוד באותו היום (מוצג נ/55).
- מאחר ובית המשפט כאן, אינו עוסק ביחסי עובד מעביד, איני רואה לנכון להידרש לטענות הנתבעים באשר לאופן עבודתו של משה. עם זאת ומשהנתבעים טוענים שעריכת כתבי הוויתור נעשתה על רקע אופן עבודתו והתנהלותו של משה בחברה, מתעוררת השאלה האם היה בטענות הנתבעים ביחס לאופן עבודתו של משה, כדי להצדיק נקיטת צעדים במישור הבעלות בחברה.
12. גרסת התובע, כאילו בעת החתימה על כתב הוויתור הראשון לא היה ער "לשווייה האמיתי של סיוורה", אינה נראית לי. בהתייחסו לשווי מניותיו, כנגזרת משווי החברה, העיד התובע (ש' 5 ע' 108 לפרוטוקול הדיון מיום 10.9.2017):
- "ידעתי שיש משהו שנקרא איוליואציה, שמגייסים על פי איוליואציה מסוימת, אבל לא כל הקטע של דילולים וסוגי מניות, מה זה אותר אופציות, מה זה אומר צבירה, מה זה אומר זה, היום אני בקיא באופן די טוב, אבל אז סמכתי עליהם במאה אחוז. אני התעסקתי בטכנולוגיה, זה מה שעשיתי.
- ...
- כחלק מתפקידי בתור יזם בסטארט אפ אז כן, הייתי חולק איתם כתבות שהייתי רואה בביג טיים, שחברה זו נקנתה, חברה זו נקנתה, זה מעניין, אתה יודע, זה התחום. משם להבין את העסקאות האלה, אין לי מושג.
- ...
- אני לא הכחשתי שלא ידעתי כמה חברות אחרות שוות.
- ידעתי.
- ש. וחברת סייברה ידעת או לא ידעת?...?
- ...
- ידעתי שהחברה שווה משהו. מה יש לי שם, מה העניינים, מה הולך, כבר לא הייתי מחובר".
- מהמשך חקירתו של משה התברר כי עוד קודם לחתימה על כתבי הוויתור עקב משה אחר השקעות בחברות הזנק בתחום האבטחה ואף שיתף ושותף בכך על ידי אורי ונתי. יתרה מכך, בחקירתו אישר משה שידע על השקעות בחברה בזמן אמת ועוד בטרם החתימה על כתבי הוויתור (ש' 6 ע' 139 לפרוטוקול הדיון מיום 10.9.2017). משה אף אישר שהיה מודע לכך שהמטרה בהקמת החברה הייתה למכור אותה תמורת "מיליוני דולרים רבים" (שם, ע' 140). עם זאת, נראה כי מספר חודשים לאחר הקמת החברה, עם תחילת קליטת ההשקעות החיצוניות בחברה, אורי ונתי התנהלו מול משה ולא יחד עם משה ביחס למעמדו ועתידו בחברה. כך, אין חולק שאורי ונתי תיאמו מראש את פעולותיהם והחלטותיהם ביחס למשה, לטענתם על רקע אופן עבודתו והתנהלותו של משה (נספחים ד ו - ו לכתב ההגנה וסעיף 96 לתצהירו של אורי), וההתייעצויות עם עורכי הדין של החברה ביחס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 למעמדו ועתידו של משה בחברה לא נעשו בשיתוף עם משה, למצער ביחס לחתימה על מסמכי
2 הוויתור (סעיף 98 לתצהירו של אורי).

3
4 בהתחשב בכל האמור עד כאן ובמפורט להלן, נראה כי בהחתמת משה על מסמכי הוויתור ניצלו
5 אורי ונתי את חוסר ניסיונו ו/או תמימותו ו/או מצוקתו של משה. בהקשר זה יש לקחת בחשבון
6 שאף אם מדובר במהלך שנועד לקידום המיזם ו/או עניינה של החברה, הנהנים העיקריים
7 מהחתימה על מסמכי הוויתור במסגרתם העביר משה לחברה כ – 25% מהון המניות המונפק של
8 החברה (שיעור המניות לאחר דילול שהיו בבעלותו של משה עובר לחתימה על מסמך הוויתור
9 הראשון – סעיף 35 לכתב התביעה) היו אורי ונתי ששיעור מניותיהם בחברה עלה במקביל להעברת
10 מניותיו של משה בחברה, מבלי שנדרשו לשלם תשלום כלשהו בעד הגדלת שיעור מניותיהם בחברה.

11
12 13. סעיף 18 לחוק החוזים (חלק כללי), תש"ג – 1973, קובע:

13
14 "מי שהתקשר בחוזה עקב ניצול שניצל הצד השני או אחר מטעמו את מצוקת
15 המתקשר, חולשתו השכלית או הגופנית או חוסר ניסיונו, ותנאי החוזה גרועים במידה
16 בלתי סבירה מן המקובל, רשאי לבטל את החוזה".

17
18 בספרם של גבריאלה שלו ואפי צמח "דיני חוזים מהדורה רביעית", נדון הרקע להוראת העושה, וכך
19 נכתב:

20
21 "...על אף שהפגם ברצון בעילת העושה מתון לעומת הפגם ברצון בעילות אחרות (דוגמת
22 כפייה), מצדיק פגם זה את התערבות הדין עד כדי מתן אפשרות לביטול חד צדדי של
23 החוזה. ההצדקה להתערבות זו היא מוסרית, והרעיון המנחה את הוראת העושה הוא
24 רעיון של מוסר, צדק חברתי והוגנות החוזה. אומנם ניתן לבאר את הוראת העושה גם
25 באמצעות שיקולים של הגנה על רצונו החופשי של המתקשר ושיקולי יעילות כלכלית,
26 אולם הוראה זו מבטאת ביתר שאת שיקולים מוסריים של הוגנות החוזה באשר היא
27 מתייחסת באופן מפורש לתוכן החוזה. בקבעה כי ברירת הביטול מותנית בהיות תנאי
28 החוזה "גרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל" מהווה הוראת העושה חריג בולט
29 לעקרון חופש החוזים. בניגוד לכלל היסוד שלפיו קביעת תוכן החוזה מסורה לצדדים
30 ובניגוד לרעיון שלפיו בית המשפט לא יתערב בחוזים שערכו הצדדים מדעת ומרצון,
31 מסמיך המחוקק בסעיף 18 את בית המשפט לשקול את התמורות המוחלפות ולבחון
32 את הגינות העסקה".

33
34 14. ברע"א 617/08 מלון עדן נהריה בע"מ ואח' נ' יוסף קסל ואח' (פורסם בתקדין), דן בית המשפט
35 בעילת העושה, וכך נקבע (שם), פסקה 37 לפסק הדין של כבוד השופט ח' מלצר):

36 "בפסיקה ובספרות המשפטית נקבע כי עילת העושה, המפורטת בסעיף זה, מורכבת
37 משלושה יסודות, וכך נוסחו הדברים באחת מהפרשות:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-12-36969 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1
2
3
4
5
6
7

"על שלושה יסודות - השלובים זה בזה ככלים שלובים - השתית המחוקק את עילת העושה, שהראשון בהם עניינו מצבו של העושה ('מצוקה', 'חולשה שכלית או גופנית', 'חוסר ניסיון'), השני - התנהגותו של העושה (ה'ניצול שניצלי') והשלישי - העדר איזון סביר בין הערכים המוחלפים בין העושה לבין עושהו ('תנאי החוזה גרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל'). (ע"א 403/80 סאסי נ' קיקאון, פ"ד לו (1) 762, 767 (1981) (להלן: עניין סאסי)).

8
9
10
11
12
13
14

שלושת היסודות הנ"ל – שיקראו להלן: "מצוקה", "ניצול" ו-"תנאי חוזה גרועים" – הינם מצטברים ושלובים. מצטברים – על שום מה? מאחר שדי כי אחד מהם לא יתקיים כדי שלא תשתכלל עילת העושה; שלובים – מדוע? מאחר שקיים ביניהם יחס גומלין, במובן זה שאם אחד היסודות התקיים באופן מובהק יחסית, אפשר כי האחר יהיה מובהק פחות, ועדיין יקבע כי התקיים עושה... וכן ע"א 3156/98 בן ישי נ' ויינגרטן... שבו נפסק, בין היתר, כך:

15
16
17
18
19
20
21
22

"יסודותיה של עילת העושה אינם רק יסודות מצטברים, הם גם 'שלובים זה בזה ככלים שלובים'... קיימת תלות הדדית ביניהם... תנאים גרועים במיוחד עשויים לעורר חשש בדבר שלמות הרצון של המתקשר הנפגע. 'חולשה' חמורה שלו מחייבת בדיקה קפדנית של סבירות התנאים שנקבעו בהסכם. ניצול קיצוני של חולשה מטיל אף הוא צל על ההסכם ומחייב הארה קפדנית של התנאים שנכללו בו. קיומו הברור ואופיו החמור של כל אחד מן היסודות האלה עשויים לשמש סימן וראיה לכך כי נתקיימו בו, בהסכם, היסודות האחרים, המקימים את עילת העושה". (שם, בעמ' 948).

23
24

אסקור כעת, איפוא, בקצרה את טיבם של שלושת היסודות הנ"ל:

25
26
27
28
29
30
31
32

(א) המצוקה: "מצוקה היא מצב של צרה ודחק שאליו נקלע המתקשר" (ראו: גבריאלה שלו, דיני חוזים – החלק הכללי: לקראת קודיפיקציה של המשפט האזרחי, 346 (2005) (להלן: שלו)). היותו של צד לחוזה שרוי במצוקה היא גרעינו של הפגם ברצון מסוג עושה, המכניס אותו לגדרי פרק ב' לחוק החוזים. הביטוי "מצוקה" כולל את שלוש החלופות האפשריות: "מצוקה", "חולשה שכלית, או גופנית", או "חוסר ניסיון". כדי שתגבש עילת העושה, ככלל, על המצוקה (במובניה השונים) להיות כבדת משקל, ממשית ומשמעותית...

33
34
35

יחד עם זאת: "כובד משקלו של כל אחד מן הרכיבים הנזכרים אין לו שיעור, ועל בית המשפט לקבוע אותו בכל מקרה ומקרה לגופו לפי נסיבותיו השונות. אין מקישין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-12-36969 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

- 1 ממצוקתו של פלוני על מצוקתו של אלמוני, כשם שאינה דומה מצוקה, הפוגמת
 2 בעיסקה פלונית, למצוקה, הפוגמת בעיסקה פלמונית" (ראו: עניין סאסי,
 3 בעמ' 767-768). בהקשר זה נפסק כי בנידון דידן עדיפה השיטה של הליכה "מן הפרט
 4 אל הפרט, בבוא שעתו ומקומו", מבלי לקבוע מסמרות בדבר מראש. כל מקרה צריך,
 5 איפוא, להיבדק לפני נסיבותיו ובשים לב לאופייה, לטיבה ולמאפייניה של העיסקה
 6 הנדונה. ייתכנו, איפוא, נסיבות שבהן "גם מצב ארעי וחולף שאליו נקלע המתקשר
 7 לפתע" – ייחשב כמצב של מצוקה (עיינו: שלו, 346 והאסמכתאות המובאות שם ב-ה"ש
 8 26). ראו בהקשר זה גם את דברי השופט לנדוי בעניין סאסי, שם (בעמ' 770) נכתב כך:
 9
 10 "לא הייתי מחייב עצמי לקביעה עקרונית, שסעיף 18 [לחוק החוזים – ח"מ] יכול לחול
 11 רק על 'מצב חמור ומתמשך ולא בקושי ארעי או חולף'. יתוארו מצבים של קושי ארעי
 12 וחולף שאליו יכול 'העשוק' להיקלע לפתע, שגם בו יתקיימו כל היסודות הדרושים
 13 להפעלת סעיף 18".
- 14
 15 עיינו גם: דניאל פרידמן ונילי כהן חוזים כרך א', בעמ' 983 (1991) (להלן: פרידמן וכהן)
 16 והאסמכתאות הנזכרות שם ב-ה"ש 66). זה המקום להדגיש כי לדעתם של מלומדים
 17 אלה זכות הביטול בגין עושק מבוססת על הצטברותם של שני גורמים: חוסר הגינות
 18 ופגימה מסוימת ברצון. עיינו שם, בעמ' 970-971. בתוך-כך, הובעה בספרות העמדה
 19 שלפיה במקרים קיצוניים של חוסר הגינות בתנאי החוזה – יש לפרש את המושגים
 20 'מצוקה' ו'חוסר נסיון' 'בצורה ליברלית' ולכלול בהם אף: "תמימות, חוסר הבנה או
 21 חוסר התמצאות" (עיינו: פרידמן וכהן, בעמ' 980); ראו גם: ע"פ 598/79 מירון נ' מדינת
 22 ישראל, פ"ד לד(1) 337, 339). עוד נכתב בספרות, בהקשר זה, כי:
- 23
 24 "חוסר הניסיון של המתקשר יכול להתייחס להתקשרויות חוזיות בדרך כלל,
 25 להתקשרויות חוזיות מן הסוג הנדון, ואפילו – במקרים נדירים – לחוזה המסוים
 26 שנכרת בין הצדדים" (עיינו: שלו, 347).
- 27 ...
- 28 (ב) הניצול: דיני הפגמים ברצון, וה"עושק" בכלל זה, הינם חריג לתפיסה
 29 האובייקטיבית של דיני החוזים, לפיה את "גמירות הדעת" של הצדדים מסיקים מן
 30 הנסיבות החיצוניות והגלויות, ולא מתוך חקר נפשו של האדם (ע"א 2409/10 מגורי נ'
 31 מלאכי, בפסקה 29 לפסק דינו של השופט ס' גיבוראן (23.08.2012) (להלן: עניין
 32 מגורי)). לכן, נדרש כי הצד העושק יהיה, לכל הפחות, בעל מודעות לפגם ברצונו של הצד
 33 שנעשק, גם אם לפגם זה לא היה ביטוי חיצוני ברור (ראו: פרידמן וכהן, בעמ' 983). יחד
 34 עם זאת, משמעות הדבר איננה כי לא ניתן להגיע למסקנה בדבר קיומה של מצוקה, או
 35 בדבר ניצול המצוקה, מתוך הנסיבות, במקום שהיא עולה מהן (עיינו, למשל: פרידמן
 36 וכהן, בעמ' 983). אף "עצימת עיניים ברשלנות גסה", מצדו של העושק, בדבר מצבו של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 העשוק עשויה לעלות כדי "ניצול" מצוקתו של העשוק (ראו: עניין סאסי, 769). ודוק:
2 מהמילה "ניצול" – "משתמעת גם מידה של אי-מוסריות" מצדו של העשוק המנצל
3 (ראו: עניין סאסי, 768). מכאן, שגם התנהלות לא מוסרית מצד העשוק (ולאו דווקא
4 לא חוקית) עשויה לעלות כדי ניצול מצוקה של הצד האחר.

5
6 (ג) תנאי חוזה גרועים: עילת העושק איננה מסתפקת במצוקתו של צד ובמודעותו של
7 הצד השני לאותה מצוקה. נדרש תנאי נוסף, שהוא אובייקטיבי-חיצוני במהותו, לפיו
8 תנאי החוזה שנכרת היו "גרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל".

9
10 נוסף על היסודות הנ"ל נדרש גם שיתקיים קשר סיבתי בין ההתקשרות בחוזה לבין
11 ניצול המצוקה. דהיינו: עילת העושק מתגבשת רק כאשר ההתקשרות לא היתה קמה
12 אלמלא ניצול המצוקה, החולשה, או חוסר הניסיון (ראו: עניין איליט, בעמ' 679).

13
14
15 כאן המקום להדגיש כי אחד המבחנים לקיומה של מצוקה העולה כדי עושק, נעוץ
16 בשאלה, "אם למתקשר היתה אלטרנטיבה ממשית, שבאמצעותה ניתן למנוע את
17 העיסקה הנוכחית". בהיעדר אלטרנטיבה ממשית סבירה שבאמצעותה ניתן היה למנוע
18 את העסקה, מושא טענת העושק – קצרה הדרך למסקנה כי הצד שהתקשר בחוזה היה
19 אכן שרוי תחת מצוקה שאותה ניצל הצד השני באופן העולה כדי עושק (ראו והשוו:
20 דברי הנשיא מ' שמגר ב-ע"א 11/84 רבינוביץ נ' שלב – הקואופרטיב המאוחד להובלה
21 בע"מ, פ"ד מ(4) 533, 543 (1986) (להלן: עניין רבינוביץ), וכן: שלו, 346).

22
23 15. לטענת התובע, בנסיבות בהן נחתמו מסמכי הוויתור, התקיימו כל שלושת היסודות המקימים את
24 עילת העושק. ראשית, משה היה חסר ניסיון והבנה כלכלית/משפטית. שנית, עריכת מסמכי הוויתור
25 והחתמת משה עליהם נעשו על ידי הנתבעים תוך ניצול חוסר ניסיונו של משה. שלישית, בסמוך
26 לחתימת משה על מסמך הוויתור הראשון מכרו נתי ואורי חלק ממניות החברה שהיו בידם תמורת
27 \$ 5.1 למניה, בעוד במסגרת מסמך הוויתור הראשון העביר משה לחברה 2/3 ממניות החברה שהיו
28 בידיו ובמסגרת מסמך הוויתור השני העביר משה לחברה את יתרת מניותיו למעט כ – 45,000
29 מניות, והכל ללא כל תמורה. דהיינו, מדובר בתנאים גרועים במידה בלתי סבירה מהמקובל.

30
31 16. על קיומו של היסוד השלישי, נראה כי קשה לחלוק.

32
33 במסמך הוויתור הראשון מיום 16.1.2013 (מוצג ת/51), נקבע כך:

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 "Whereas, the Parties agreed that the Undersigned will transfer to the
2 company, for no consideration, certain number of Company's Ordinary
3 Shares (as defined below) held by the Undersigned;

4 Now the Undersigned hereby agrees as follows:

5 1. The Undersigned hereby irrevocably and unconditionally transfers to the
6 Company, for no consideration, [674,000] Ordinary Shares of the Company
7 par value NIS 0.10 each ..."

8

9 אין ספק שהעברת 674,000 אל החברה (במסמך ויתור שתוקן ביום 24.1.2013 שונה מספר המניות
10 ל – 661,200) (נספח 3 לכתב התביעה) ללא תמורה, שעה שמשקיעים השקיעו בחברה קודם ולאחר
11 החתימה על כתב הוויתור הראשון באופן ששווי החברה עמד על 35 מיליון דולר (סעיפים 133, 135
12 ו – 141 לתצהירו של אורי) ובסמוך לאחר החתימה על כתב הוויתור הראשון נמכרו מניות החברה
13 על ידי אורי ונתי במחיר של \$ 5.1 למניה (ע' 446 – 447 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2017), מהווה
14 תנאי גרוע באופן בלתי סביר. מסקנה זו, ככל שאינה ברורה על פניו מנוסח כתב הוויתור שלעיל,
15 מתחזקת מעדותו של נתי אשר נשאל: "אתה היית מוותר ללא תמורה על המניות האלה?" וכך ענה:
16 "וודאי שלא. אני לא הייתי מוותר" (ש' 1 ע' 470 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2017). בהקשר זה
17 אוסיף, כי ניסיונם של הנתבעים להפחית ממשקל אמירתו של נתי בטענה שהוא עצמו ויתר על מניות
18 באלטל, לא יצלח, משום שנסיונות הוויתור הנטען לא התבררו, ואמירתו של נתי הייתה ברורה וחד
19 משמעית והתייחסה למקרה הנדון.

20

21 כאן נכון להוסיף, כי על רקע מסקנתי לפיה המוצר או הטכנולוגיה של החברה בתחום אבטחת
22 המידע, למצער בתחילת פעילותה של החברה, היה תוצר פיתוח של משה, נראה כי תנאי העסקה
23 נשוא כתב הוויתור הראשון, דהיינו העברת 661,200 מניות ממשה לחברה ללא תמורה, הם גרועים
24 באופן קיצוני, ובהתאם להלכה שפורטה לעיל חומרנו של יסוד זה משמשת סימן וראיה לכך
25 שנתקיימו במסמך הוויתור הראשון גם היסודות האחרים.

26

27 17. בתצהירו מתייחס משה לנסיבות עריכת מסמך הוויתור הראשון, וכך הצהיר (שם, סעיף 68):

28

29 "למהלך הנישול הראשון קדמו שיחות בע"פ שערכו אלטר ודויד איתי במסגרתן הציגו
30 לי מצגים של חוסר שביעות רצון מתפקודי ותרומתי ודחקו בי "לשבת עם עצמי"
31 ולחשוב כיצד לנוכח הרגלי עבודתי אני רוצה לכלכל את צעדיי הלאה בחברה.
32 הפתרון היחידי אותו הציגו לי ואשר הניח את דעתם במענה לטענותיהם כלפי תפקודי
33 בחברה, היה כי אוותר על חלק גדול ממניותיי – לא פחות מ 2/3 מאחזקותיי. באופן
34 הזה, כך הוצג לי, תישמר לי משרתי בסיורה ויתר מזאת לא תרד לטמיון עבודתי על
35 המוצר שהיה "הבייבי" שלי. אזכיר כי על פי המצג שהוצג לי בע"פ, אם לא אוותר על
36 מניותיי "לא תהיה יותר סיורה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-12-36969 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 מצ"ב תכתובת דוא"ל מאלטר אליי מיום 07.01.2013 מסומנת "נספח 15" ומהווה חלק
2 בלתי נפרד מתצהירי זה.
3 "...
4

5 18. בתצהירו מתאר אורי בהרחבה רבה את התסכול שלכאורה חוו ונתי כתוצאה מההתנהלות של
6 משה אשר לטענתו גרמה להם מבוכה וקשיים מול משקיעים (סעיפים 31 – 80). בהתייחסו לנסיבות
7 שהובילו לחתימת מסמך הוויתור הראשון, מצהיר אורי (שם, סעיף 81):
8

9 "כך חלפו להם החודשים, כאשר התובע לא עומד במטלות שבאחריותו, תוך שהוא גורם
10 לתקלות ועיכובים בעבודת החברה. כתבנו לתובע, בין היתר, שהוא "שוב ושוב מוציא
11 לנו שם רע", שהתנהגותו עלולה לגרום לדחיית השקעות בחברה ושאנו מקבלים
12 "פידבק נורא ואיום" על התנהלותו מלקוחות פוטנציאליים. התובע לא היה מגיע
13 לעבודה כנדרש או מגיע בשעות לא מקובלות. בעוד נתי ואני נאלצנו "לרדוף" אחרי
14 התובע כדי לקבל תוצרים כלשהם, השקענו שעות על גבי שעות בביצוע תפקידנו
15 ובמקביל נשאנו גם במטלות ובאחריות במקום התובע.
16

17 ...
18 בדו"ח רשם החברות של החברה, נכתב לגבי התובע כי הוא "חייב מוגבל באמצעים".
19 ברור, כי כל מי שמבקש לברר מידע בסיסי על החברה, חשוף למידע הזה, ואין צורך
20 להכביר מילים על הנזק שהדבר גורם לשמה של החברה ולאפשרויות העומדות בפניה
21 בבואה לבצע גיוסי הון.
22

23 ...
24 על רקע חוסר תפקוד התובע ניהלנו עם התובע שיחה פתוחה מלב אל לב, בה הועלו,
25 שוב, טענותינו בפניו. כל העת, העדפנו להגיע לפתרון מוסכם עמו לנוכח החשש לפגיעה
26 בחברה. הסברנו לתובע את הרגשתנו, את התסכול מחוסר האיזון באחריות ובמאמץ
27 שלנו להצלחת החברה לעומת התנהלותו ואת הפגיעה האישית שאנו חשים מכך.
28 במהלך השיחה, לא עלתה כל תרעומת מצדו של התובע לגבי טענותינו. נראה היה שהוא
29 הבין את חוסר ההוגנות כלפינו וכלפי החברה. כמו בכל השיחות הקודמות, השיקול
30 שהנחה את התובע הוא הצגת תפקידו כלפי חוץ ושכרו החודשי. התובע הבין בעצמו, כי
31 ללא פתרון מוסכם על כולם, לא ניתן להמשיך כך. בשיחה עם התובע לא הופעל עליו כל
32 לחץ, אך השיחה הייתה מטבעה שיחה קשה, אשר בסופה לקח לעצמו התובע זמן
33 לחשוב.

34 בהמשך לכך, הסכמנו, נתי, התובע ואני כי ראוי שנגדיר ביחד את אחריותו החדשה של
35 התובע. אחריות שתאפשר לו לתרום באופן מוגדר לפיתוח המוצר וזאת באמצעות
36 הפחתה נוספת של אחריות הניהול שלו והתמקדות במטלות בתחום מומחיותו, עליהן
37 הוא יבחן. בד בבד הסכמנו לשנות את מערך האחזקות בהון החברה (שהיה עד כה
38 מחולק באופן שוויוני בינינו כיזמים), באופן שיהלום בצורה טובה יותר את תרומתו
39 המוגדרת והעתידיה לחברה כעובד מוביל לעומת מנהל מוביל. נתי ואני הבנו כי אנו
40 חייבים לייצר מנגנון שיחייב את התובע לשאת באחריות מסוימת שעליה יבחן בעתיד
41 וכן בסיכון מסוים שיהיה לו מה להפסיד גם כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-12-36969 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 המניות שהוקצו לתובע עם הקמת החברה, לא היו בתמורה להשקעה כספית אלא
2 בתמורה להתחייבות עתידית ובהסתמך על מצגיו אודות יכולותיו ורצונו לפעול במיטב
3 מרצו להצלחת החברה – מצגים והתחייבויות שהתובע לא עמד בהם. במסגרת
4 ההסכמות עם התובע, הוסכם כי שינוי מערך האחזקות בהון החברה ייעשה באמצעות
5 החזרת חלק ממניותיו לחברה עצמה.

6 נתי ואני סברנו כי החזרת חלק ממניות התובע לחברה מהווה את הפתרון הראוי ביותר.
7 ראשית, סברנו שראוי לפצות את המשקיעים שנתנו אמון בחברה על סמך המצג כי
8 מדובר בשלושה יזמים וכי התובע כיום אכן יעמוד בהתחייבויותיו ומצגיו. בפועל
9 משקיעים אלו קיבלו בתמורה להשקעתם שני יזמים בעוד שהתובע לא תפקד ולא עמד
10 בהתחייבויותיו ולכן היה צריך לפצות את המשקיעים על הפער באמצעות החזרת מניות
11 לחברה. שנית, החזרת חלק ממניות התובע לחברה מהווה פיצוי ליתר בעלי המניות
12 לרבות עובדים אשר הצטרפו לחברה על סמך מצגי השווא של התובע אשר לנוכח חוסר
13 תפקודו נדרשו לאחריות יתרה. שלישית, חוסר תפקודו של התובע היה בו משום חוסר
14 הגינות כלפי נתי וכלפיי – הוא הפר הבטחות מפורשות והפר את האיזון בין היזמים כך
15 שבפועל אנחנו נשאנו בכל העול והסיכונים והוא לא נשא בדבר.

...

17 לנוכח ההסכמות שהושגו עם התובע, פניתי, בידיעתו של נתי, למשרד מיתר ליקוורניק
18 גבע לשם טל ושות' (להלן – "משרד מיתר") אשר העניק ייעוץ משפטי לחברה באותה
19 עת. ביקשתי ממשרד מיתר ייעוץ משפטי לגבי הדרך המשפטית הנכונה ליישום
20 ההסכמות עם התובע.

21 צוות משרד מיתר, בהובלת עו"ד רען לרנר, ניסח את כתב הוויתור במסגרתו התובע
22 החזיר חלק ממניותיו לחברה וכתב הוויתור הועבר אליי. בהמשך להסכמתו והבנתו,
23 התובע הסכים לשקף בכתב את ההסכמות לפיהן הוא מחזיר חלק ממניותיו לחברה
24 וחתם על כתב ויתור. לאחר החתימה העברתי את המסמך החתום למשרד מיתר."

26 19. מתיאור הנסיבות שקדמו לחתימה על מסמך הוויתור הראשון, עולה לכאורה כי הנושא המרכזי
27 אשר הטריד את אורי ונתי היה אופן עבודתו של משה והשפעת התנהלותו על העובדים והמשקיעים
28 בחברה. במצב דברים זה ובהתחשב בעובדה שבין החברה לבין משה נכרת הסכם העסקה (נספח 1
29 לכתב התביעה), אשר בסעיף 5.1 בו נקבע כי "החברה תהיה רשאית לפטר את העובד-שותף בכל
30 עת", נראה שלפחות בשלב ראשון ניתן היה לנסות לפתור את הקשיים בהתנהלותו של משה במישור
31 יחסי עובד מעביד בדרך של שינוי מבנה השכר באופן שהשכר של משה בעתיד ישקף את השקעתו
32 והצלחתו של משה. למרות זאת, בחרו נתי ואורי לפעול במישור הבעלות במניות החברה כדי לפתור
33 בעיות הנוגעות לכאורה ליחסי עובד מעביד. העובדה שמשה אשר ככל הנראה בשלב החתימה על
34 כתב הוויתור הראשון לא היה מיוצג וסמך על אורי ונתי, כמוצאה בסעיף 145 לתצהירו ולא נסתה,
35 הסכים להסדר הנוגע למניותיו ולא הבחין בין יחסי עובד מעביד שהיו בינו לבין החברה לבין
36 זכויותיו כבעל מניות בחברה, מלמדת שהיה חסר ניסיון בתחום היחסים בין בעלי מניות בחברה,
37 המישור בו עסק מסמך הוויתור הראשון ו/או היה נתון למצוקה. ועוד. כבר הובעה עמדה כי
38 במקרים "קיצוניים של חוסר הגינות בתנאי החוזה" יש לפרש את המונחים "מצוקה" ו"חוסר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 ניסיון" בצורה ליברלית ולכלול בהם גם "תמימות" "חוסר הבנה" או "חוסר התמצאות", ונראה כי
2 במקרה כאן יש מקום ליישום עמדה זו לגבי משה. הוצגו ראיות באשר למצוקה הרגשית בה היה
3 נתון משה בעת שחתם על מסמכי הוויתור, מצוקה שבאה לידי ביטוי בתפקודו, הלקוי כטענת
4 הנתבעים, בחברה. לא מצאתי להרחיב בכך לרבות בשל צנעת הפרט של התובע ואין בכך צורך באשר
5 הנתבעים אינם חולקים על כך. יכול ומצוקתו הרגשית תרמה לחוסר יכולתו לשקול נכונה את צעדיו
6 בקשר עם מסמכי הוויתור ובכך יש תמיכה נוספת למסקנה כי אילו נחתמו מתוך מצוקה תמימות
7 וחוסר הבנה.

8
9 ועוד. אפילו הגיעו אורי ונתי למסקנה שאין שום אפשרות שמשה יהיה בעל מניות משמעותי בחברה,
10 בשל החובות הכספיים שהיו לו, היותו "חייב מוגבל באמצעים" או בשל אופן עבודתו והתנהלותו,
11 הדרך המקובלת והסבירה הייתה לרכוש אותו החוצה מהחברה בתמורה הוגנת. העובדה שאפשרות
12 כזו לא עלתה במהלך השיחות הרבות שלטענת הנתבעים ניהלו עם משה, תומכת במסקנה שמשה
13 היה חסר ניסיון ו/או חסר הבנה בתחום היחסים בין בעלי מניות ו/או במצוקה.

14
15 ועוד. בכתב ההגנה, טענו הנתבעים כי "התובע הבין בעצמו, אז ולאורך כל הדרך, וללא שנדרשו
16 פעולות כפיה, תחכום או "פעולות" אחרים, כי פעולותיו ודרכו הביאו את החברה למבוי סתום,
17 וכי ללא פתרון מוסכם על כולם, לא ניתן יהיה להמשיך במיזם". אלא, שטענה זו נמצאה מנותקת
18 מהמציאות ששררה בזמן אמת. למרות טענות הנתבעים באשר לאופן עבודתו והתנהלותו של התובע
19 לאורך כל הדרך עד להפסקת העסקתו בחודש ינואר 2014, הצליחה החברה לגייס משקיעים
20 ועובדים ובסופו של דבר נמכרה בשווי של 200,000,000 דולר. ללמדך, שככל שהיה ממש בטענת
21 הנתבעים באשר להבנתו של התובע באשר להשפעת אופן עבודתו והתנהלותו על עתיד החברה,
22 מדובר בטעות בהבנה או בחוסר הבנה של התובע.

23
24 20. לטענת הנתבעים, משה היה מעורב בגיוס משקיעים, חתם על מסמכים וכחבר דירקטוריון אישר
25 השקעות שגרמו לדילול בעלי המניות באופן שווה ובעת החתימה על כתב הוויתור הראשון ידע
26 שהחברה הוערכה בשווי של 7,500,000 דולר. לציין כי בסיכומי הנתבעים נראה כי הם זוקפים את
27 גיוס הכספים לחברה לזכותם ולא לזכות משה, ובלשונם – "היות שמעורבות התובע גרמה להתרעת
28 משקיעים, חדל התובע מלעמוד בקשר מול המשקיעים" או "ביוני 2013... גויסו במאמץ אדיר של
29 נתי ואורי משקיעים נוספים בסבב גיוס הון". כך או כך, אפילו היה משה מעורב בגיוס משקיעים
30 וידע שלחברה יש שווי כספי כזה או אחר, אין בכך כדי לשנות מהמסקנה שבכל הקשור ליחסים בין
31 בעלי המניות המייסדים לקה משה בתמימות ו/או חוסר הבנה ו/או מצוקה ומשום כך הסכים
32 לתנאים הגרועים במיוחד של כתב הוויתור הראשון, ולא העלה את האפשרות שהחברה או
33 הנתבעים או משקיעים אחרים ירכשו את מניותיו. ודוק, הוויתור נעשה ללא כל תמורה!

34
35 כך גם עולה מחקירתו של משה (ש' 14 ע' 110 לפרוטוקול הדיון מיום 10.9.2017):
36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

- 1 "ש. אני אומר לך שאתה חשבת וידעת שזה שווה הרבה יותר בזמן הוויתור. מה אתה
2 אומר?
3 ת. אני לא בטוח. לא נראה לי.
4 ...
5 ת. בשני זה כבר היה כל כך דפוס, כל כך ירדו לי לחיים בקטע של לא מרוצים ולא
6 מרוצים, למרות שהייתי עובד והכל, אתה יודע, כבר חצי כזה סוג של לרצות אותם,
7 לרצות את המשקיעים, את מי שטוען שאני לא, העיקר לא לאבד את המשרה שלי
8 בסייברה ולא לאבד את הכל בעצם.
9 בית המשפט: והפעם הראשונה?
10 ת. גם, אותו דבר".
11
12 על אלה יש להוסיף, כי מתצהירו של אורי עולה כי בסמוך לפני חתימתו של משה על מסמך הוויתור
13 הראשון, הבין משה "כי ללא פתרון מוסכם על כולם, לא ניתן להמשיך כך", וממילא לא הייתה
14 למשה כל אלטרנטיבה מלבד קבלת הצעתם של נתי ואורי "לשנות את מערך האחזקות בהון
15 החברה".
16
17 21. בהתחשב בכל אלה, נראה כי התקיים במקרה כאן היסוד הראשון הנדרש בעילת העושה של מצוקה
18 ו/או חוסר ניסיון.
19
20 בהקשר זה אוסיף, כי הטעמים ל"החזרת חלק ממניות התובע לחברה" הנזכרים בתצהירו של אורי,
21 נראים כטעמים שנולדו בדיעבד שאין לקבלם, לפי שלא מצאתי פירוט של טעמים אלה בחליפת
22 ההודעות שקדמה לחתימה על מסמך הוויתור או במסמך הוויתור. ועוד. כפי שפורט לעיל, משה
23 תרם את הטכנולוגיה או המוצר הראשון אשר עליו התבססה פעילות החברה, וסביר שזו הייתה
24 הסיבה לחלוקת המניות הראשונית. על כן, אין ליחיס לאורי ונתי הסכמה להעניק למשה 1,000,000
25 מניות של החברה תמורת הבטחה ערטילאית עתידית להשקעת עבודה בחברה, ממנה יכלו לכאורה
26 לחזור במקרה שלדעתם משה לא השקיע מספיק בחברה. במיוחד כך, מקום שבין משה לבין החברה
27 נכרת הסכם העסקה לפיו התחייב משה להשקיע את מרצו וכשרונו בעבודה למען קידום ופיתוח
28 המוצר תמורת משכורת חודשית של 15,000 ₪ אשר בהסכמת אורי ונתי גדלה בעשרות אחוזים
29 לאחר שמשקיעים חיצוניים החלו להשקיע בחברה. יתרה מכך, גם אם נלך בנתיב שמבקשים
30 הנתבעים ללכת, ונניח כי חלקו בבעלות בחברה מותנה בעבודתו אזי מקום שההקצאה בטלה בשל
31 אי עמידה בתנאי זה, היה מקום לתת לכך ביטוי בכתבי הוויתור שהם לכאורה לפי גישה זו, ביטולה
32 של ההקצאה המקורית.
33
34 22. מתצהירו של אורי, עולה כי היוזמה להעברת המניות ממשה לחברה הייתה של אורי ונתי אשר נעזרו
35 במשרד עורכי הדין שייצג את החברה, ובהתחשב בנסיבות שפורטו לעיל, נראה כי נתי ואורי היו
36 מודעים לחוסר הניסיון של משה בתחום היחסים בין בעלי מניות ו/או חוסר ההבנה באשר למצב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 הדברים הנובע מטענות הנתבעים באשר לאופן עבודתו והתנהלותו, ונוכח תחושתם הנטענת, כאילו
 2 חלוקת המניות הראשונית לא הייתה הוגנת כלפיהם, ניצלו את חוסר ניסיונו של משה או תמימותו,
 3 ערכו והחתימו אותו על כתב הוויתור הראשון, ובכך מתקיים גם היסוד השני בעילת העושק.
 4
 5 23. עילת העושק המקנה לעשוק זכות לביטול חוזה שתנאיו גרועים במידה בלתי סבירה מהמקובל,
 6 נועדה להבטיח את קיומה של חברה מוסרית והוגנת אשר חבריה מתקשרים בהסכמים אישיים
 7 ומסחריים תוך שמירה על הגינות גם כאשר צד לחוזה מצוי בנחיתות. כאמור, בחקירתו אישר נתי
 8 כי הוא לא היה מוותר על מניותיו ללא תמורה, ועל כך נאמר "דעלך סני לחברך אל תעביד" (תלמוד
 9 בבלי מסכת שבת ל"א א').

10
11 24. בהתייחסו למסמך הוויתור השני, הצהיר משה:

12
13 חמישה חודשים לאחר מכן, כשאני ממשך לעבוד בסייורה ולהרוויח שכר זהה לשכרם
 14 של שני המייסדים האחרים בסך של 24,000 ₪, ומחזיק 10.37% מהחברה ומניות
 15 ששווין המינימלי באותה עת \$ 440,440 (ארה"ב), פעלו הנתבעים להשלים את מהלך
 16 נישולי מתוך החברה. כיום ידוע לי שגם הפעם נעזרו דויד ואלטר רבות בפרקליט
 17 שמיאן, שבינתיים מונה לתפקיד Finance and Operation VP בסייורה ...
 18 במייל מיום 16.05.2013 שכותרתו "בהמשך לשיחתנו היום – אשמח לאישור פוזיטיבי
 19 ממשך שזה מקובל ואתה מתחייב לעמוד בהסכמות" הציג לי אלטר לאחר שיחה בע"פ
 20 שנערכה עמי, כי הם, הוא ודויד, ינסו להביא "לאישור כל הנוגעים בדבר" מסגרת
 21 אחריות חדשה, עליה אני אבחן: מעבר ל – 4 ימי עבודה בשבוע, שכר של 25,000 ₪
 22 לחודש (במקום 24,000) ו – "סידור מחדש" של כלל המניות שלי בחברה: "סידור מחדש
 23 של כלל המניות שלך בחברה – סך הכל 2% ממניות החברה (0.8% מיידית ו – 1.2%,
 24 הנצבר כל חצי שנה, לאורך 3 שנים (ולא 3.5)).
 25 מצ"ב תכתובת הדוא"ל מאלטר אלי מיום 16.05.2013 ותשובתי לאלטר מיום
 26 19.05.2013 מסומנת "נספח 20" ומהווה חלק בלתי נפרד מתצהירי זה".

27
28 25. בתצהירו מתאר אורי את הנסיבות לעריכה וחתימה על מסמך הוויתור השני, וכך הצהיר (שם, סעיף
 29 :106):

30 "נתי ואני שוחחנו עם התובע על חוסר העמידה שלו בהסכמים בינינו פעמים רבות,
 31 לרבות בנוגע להתחייבותו במועד החתימה על כתב הוויתור הראשון. בעקבות הפרת
 32 התחייבותו, נוצר מצב בו לאחר כתב הוויתור הראשון, התובע נותר עם כמות מניות
 33 משמעותית] אך המשיך לא לעמוד במטלותיו. ההסכמות עם התובע התבססו על
 34 ההנחה כי לפחות כעובד הוא יעמוד במטלותיו. אולם, גם את הסכמות אלו התובע בחר
 35 להפר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 לנוכח כך, הוצע לתובע להעמיד את חלקו בהון החברה על החלק שישקף את תרומתו
2 ומעורבותו הנוכחית ובשים לב שלא עמד במטלות שהוטלו עליו לאחר חתימה על כתב
3 הוויתור הראשון...

4 ...

5 הדוא"ל מיום 16.5.2013, בו נכתב, בין היתר, כי יעשה "סידור מחדש של כלל המניות
6 שלך בחברה – סה"כ 2% ממניות החברה (0.8% מיידית ו- 1.2% הנצבר כל חצי שנה
7 לאורך 3 שנים)" העלה על הכתב את עיקרי ההסכמות ביני ובין נתי לבין התובע,
8 שלימים התגבשו לכדי ההסכמות הסופיות והמחייבות. הסכמות אלו תועדו בכתב
9 הוויתור השני ובמסמך הענקת האופציות כמפורט בהמשך.

10 ההסכמה שהתגבשה כמתואר בתכתובת הנ"ל נועדה להתאים את חלקו של התובע
11 בהון המניות של החברה לתרומתו הזניחה ולעובדה שלאורך החודשים שחלפו מאז
12 חתימת כתב הוויתור הראשון הוא המשיך להזניח את עבודתו ותחומי אחריותו ולא
13 עמד בשום יעד שהוגדר לו ומאידך, להסדיר את המשך עבודתו בחברה בתנאים שהיו
14 מקובלים עליו ועלינו.

15 ...

16 כך בעקבות הסכמות עם התובע, אני, בידיעת נתי, פניתי שוב למשרד מיתר לצורך הכנת
17 מסמך שיעגן את ההסכמות החדשות עם התובע.

18 לאחר קבלת המסמך ממשרד מיתר, המסמך הועבר לתובע. לאחר קבלת מסמך
19 הוויתור השני לצורך מעבר עליו לפני חתימה, ביום 30.6.2013, מצא התובע להעיר
20 הערה אחת בלבד – והיא עדכון כתובתו לכתובת מגוריו העדכנית... בנושא זה התובע
21 עדכן את מר אוהד שמיאן... לאחר מכן, חתם התובע על כתב הוויתור השני.

22 כתב הוויתור השני, הותיר בידי של התובע מספר מניות סופי ומוחלט של 45,850 מניות
23 אשר היוו באותה עת כ- 1% (outstanding) וכ- 0.88% (FD basis) ממניות
24 החברה..."

25

26 26. בכתב הוויתור השני (נספח 4 לכתב התביעה המתוקן), נקבע כך ביחס למניות:

27

28 Whereas, the Undersigned, Uri Alter and Netanel Davidi (collectively, the
29 "Founders") have previously incorporated the Company and as part of the
30 incorporation of the Company allocated the Company's Ordinary Shares
31 among the Founders.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 Whereas, the Parties acknowledge and agree that the initial allocation of the
2 Company's shares between the Founders did not reflect the Founders' intent
3 and as such wish for Undersigned to return certain of his Ordinary Shares to
4 the Company, as set forth below.

5 Whereas, the Parties agree that in order to give full effect to the founders'
6 intention and agreement as of the date of the incorporation of the Company,
7 the Undersigned will transfer to the Company, for no consideration, certain
8 number of Company's Ordinary Shares held by the Undersigned;

9 Now, therefore, the Undersigned hereby agrees as follows:

10 1. The Undersigned hereby irrevocably and unconditionally transfers to the
11 Company, for no consideration, 292,950 Ordinary Shares of the
12 Company..."

13

14 אין ספק שגם העברת 292,950 מניות אל החברה ללא תמורה, לאחר ששווי החברה הוערך ב –
15 35,000,000, מהווה תנאי גרוע באופן בלתי סביר, וגם במקרה כאן, מתקיימים תנאים גרועים
16 במיוחד, שיש בהם כדי לתמוך במסקנה, שגם שני היסודות האחרים הדרושים בעילת העושה
17 התקיימו, וכל שפורט לעיל ביחס למסמך הוויתור הראשון נכון גם ביחס למסמך הוויתור השני.

18

19 27. לציון, כי בהתחשב באירועים שאירעו לאחר חתימתו של משה על כתב הוויתור השני, נראה כאילו
20 התגשמו כל מאוויי הנתבעים בעוד עניינו של התובע לכאורה להמשיך ולעבוד במסגרת החברה, נגוז,
21 וגם בכך יש כדי ללמד על חוסר ההגינות הגלום במסמכי הוויתור. בעוד החברה ממשיכה ומשגשגת,
22 נושל משה מרוב אחזקותיו בחברה וגם עבודתו בחברה הופסקה. אפילו אניח שיש ממש בטענות
23 הנתבעים באשר לאופן עבודתו והתנהלותו של משה בחברה טרם החתימה על מסמכי הוויתור
24 ולאחריהם ואף אקבל שהפסקת עבודתו של משה בחברה הייתה בלתי נמנעת, אין בכך כדי להצדיק
25 את נישולו מרוב אחזקותיו בחברה, ללא תמורה, מקום שמניות החברה הוקצו לו בעד המוצר או
26 הטכנולוגיה עליו התבססה החברה למצער בשלב הראשון לקיומה.

27

28 28. בהתאם להוראות סעיף 18 לחוק החוזים, מקום שהתקיימה עילת העושה, רשאי הנפגע לבטל את
29 החוזה. ממילא ומשנמצא שמסמכי הוויתור נגועים בעושה, רשאי היה התובע לבטלם, למרות
30 הוראות הוויתור שנכללו בסעיף 3 למסמך הוויתור הראשון והשני.

31

32 29. נוכח האמור עד כאן, נראה כי יש ממש גם בטענת התובע, לפיה עובר לחתימה על מסמכי הוויתור
33 הוטעה כאשר אורי ונתי הבהירו לו כי אין לו אלטרנטיבה אחרת מלבד ויתור על חלק מאחזקותיו
34 בחברה. אלא שאיני רואה צורך להאריך בעניין זה, משום שממילא הגעתי למסקנה שהתובע היה
35 זכאי לבטל את מסמכי הוויתור. הוא הדין באשר לטענת התובע בדבר הפרת חובת אמון של אורי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-12-36969 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

- 1 ונתי כלפי משה. בהתחשב בנסיבות שפורטו לעיל, נראה כי יש ממש בטענת התובע לפיה אורי ונתי
2 הפרו את חובת האמון כלפיו, כאשר שכנעו אותו להסכים לוותר על רוב אחזקותיו בחברה ללא
3 תמורה. לעניין זה ראיתי לנכון להוסיף, כי איני מקבל את טענת הנתבעים כאילו חובת האמון שלהם
4 כלפי התובע, כנושאי משרה וכמי שניהלו את ענייני החברה, כפופה להגנה על אינטרס החברה
5 ובנסיבות העניין החתימה על כתבי הוויתור הייתה "אינטרס עליון של החברה". מלבד הגדלת
6 שיעור האחזקות של בעלי המניות בחברה על חשבונו של משה, לא מצאתי ראיה שיש בה כדי ללמד
7 שחתימת משה על כתבי הוויתור אשר נעשתה במישור היחסים בין בעלי המניות אף שהמניות
8 הועברו לחברה, שינתה את מצב החברה. לעומת זאת, אין ספק שהעברת רוב מניותיו של משה
9 לחברה, היטיבה עם אורי ונתי ובנוסף סיפקה את תחושת ההוגנות הסובייקטיבית שלהם, כפי
10 שהעיד נתי: "אני חוזר ואומר, זה לא הוגן. אני לא הייתי מוכן לקבל, לא הייתי מוכן לקבל את
11 הסיטואציה שבה הוא מחזיק באותן, באותו דבר כמוני, לא מוכן לקבל את זה" (ש' 2 ע' 474
12 לפרוטוקול הדיון מיום 24.9.2017), ואולי אף הייתה בבחינת עונש או "מקל שמגיע לוי" (ש' 23 ע'
13 970 לפרוטוקול הדיון מיום 6.12.2017).
- 14
15 30. טענת הנתבעים, ההודעה על ביטול מסמכי הוויתור ניתנה לאחר שחלפה שנה מאז נודעה לתובע
16 עילת הביטול, ובכך חרג "מכלל מסגרת סבירה" של "הזמן הסביר" הקבוע בסעיף 20 לחוק החוזים,
17 ועל כן, הודעת הביטול של מסמכי הוויתור ניתנה שלא כדין.
- 18
19 הזמן הסביר הקבוע בסעיף 20 לחוק החוזים, למתן הודעת ביטול, אינו נמדד בזמן מוגדר אלא הוא
20 תלוי נסיבות, מהות החוזה ואופן התנהגות הצדדים, ונראה לי כי בהתחשב במפורט לעיל באשר
21 לתנאי מסמכי הוויתור הגרועים באופן קיצוני, באמון שנתן משה בנתי ואורי, בעובדה שאורי ונתי
22 היו אלה שניהלו את ענייני החברה ואת המכירה לפאלו והעיכוב בהודעת הביטול (המתייחסת
23 ליחסים הפנימיים של חלק מבעלי המניות בחברה) לא מנע את העסקה עם פאלו ולא מצאתי
24 בראיות תמיכה לכך שאילו היה מי מבעלי המניות (כולל אורי ונתי) יודע על ביטול מסמכי הוויתור,
25 היה מתנגד למכירת מניות החברה לפאלו במחיר כולל של \$ 200,000,000, אותה הגדירו הנתבעים
26 כ"עסקה המיוחלת של חברות הזנק".
- 27
28 31. טענות הנתבעים, כאילו בהסכמים אחרים מאוחרים לחתימתו על מסמכי הוויתור, ויתר התובע על
29 תביעותיו ביחס למניות החברה, אינן יכולות להכשיר את העושה במסגרת מסמכי הוויתור, על כן,
30 יש לפרש את אותם סעיפי ויתור, באופן שיחולו רק על ההסדרים באותם חוזים ולא על מסמכי
31 הוויתור. לכך יש להוסיף כי אין בהוראות סעיף 7 להסכם הפסקת ההעסקה מיום 12.1.2014 (מוצג
32 נ/5) בדבר ויתור על תביעות ביחס לרכיבי שכר, תשלומים, אופציות ומניות אשר שולמו או הוקצו
33 לו כעובד, כדי לשלול את זכותו של משה לבטל את מסמכי הוויתור מחמת עושה. מסיכומי הנתבעים
34 עולה כי ההסכם למכירת מניות החברה נכרת בין התובע לבין הרוכשת (סעיף 26), ממילא אורי ונתי
35 אינם יכולים להיבנות ממנו ומכל מקום, אין בהתחייבויות של משה כלפי הרוכשת כדי לשלול את
36 זכותו לבטל את מסמכי הוויתור על המשתמע מכך ביחסים שבינו לבין אורי ונתי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

- 1
2 32. טענת הנתבעים לפיה קבלת התביעה תלמד שלא ניתן לסמוך על התחייבויות חוזיות ותפגע ביציבות
3 העסקית (סעיף 9 לסיכומים), אינה מקובלת עליי. אדרבא, בנסיבות העניין, קבלת התביעה תלמד
4 שיש לנהוג בהגינות, תוך קיום חוזה בתום לב. טענת ההגנה של טעות בכדאיות העיסקה צריכה
5 שתתבסס על תשתית שבה העיסקה בוצעה בתום לב ולא בנסיבות עושקות המתוארות.
6
7
8 33. נוכח האמור עד כאן, נראה כי ביחסים בין משה לבין אורי ונתי ניתן לראות במסמכי הוויתור כאילו
9 בוטלו. אולם משהתובע לא פעל לביטול או עיכוב מכירת החברה לפאלו, בזמן אמת, אף שכבר אז
10 החל לפעול למיצוי זכויותיו בדרך של התייעצות ואיסוף מסמכים, וסביר להניח שבעלי המניות
11 בחברה שאינם צד להליך כאן, הסתמכו על מרשמי החברה באשר לשיעור אחזקותיהם בעת מכירת
12 החברה לפאלו, איני רואה לנכון להיעתר לסעד הנתבע בסעיף א מעבר לאמור ביחס לאורי ונתי.
13
14 34. הסעד הנתבע בסעיף ב, משמעותו שהחברה תצטרך לשאת בתשלומים בגין סכומים ששולמו לבעלי
15 המניות בחברה, ולכך אין הצדקה.
16
17 35. סעיף 21 לחוק החוזים, קובע: "משבוטל החוזה, חייב כל צד להשיב לצד השני מה שקיבל על פי
18 החוזה, ואם ההשבה היתה בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שוויו של מה שקיבל".
19 אמנם, מסמכי הוויתור נחתמו רק על ידי משה ולכאורה אורי ונתי לא היו צדדים למסמכי הוויתור,
20 אלא שמהראיות שפורטו לעיל, עולה כי חתימתו של משה על מסמכי הוויתור, הייתה בבחינת
21 חתימה פורמאלית שנעשתה לאחר שנתי, אורי ומשה הגיעו להסכמה על התנאים שנקבעו במסמכי
22 הוויתור כמפורט בסעיפים 98, 110 ו- 112 לתצהירו של אורי. לפיכך, יש לראות באורי ונתי צדדים
23 למסמכי הוויתור החייבים להשיב למשה את שקיבלו על פי מסמכי הוויתור. הסעד הנתבע בסעיף
24 ג, מטיל על אורי ונתי חובה להחזיר למשה סכומים העולים על התמורה העודפת שקיבלו בעקבות
25 הגדלת שיעור אחזקותיהם בחברה עקב חתימת משה על מסמכי הוויתור. לפיכך, נכון לחייב את
26 אורי ונתי להעביר למשה רק את התמורה העודפת שקיבלו בגין הגדלת שיעור אחזקותיהם בחברה
27 עקב חתימת משה על מסמכי הוויתור. דהיינו, אורי ונתי חייבים להעביר למשה את החלק בתמורה
28 הכוללת שקיבלו בגין מכירת חלקם במניות החברה לפאלו השווה לתמורה בעד שיעור התוספת
29 באחזקות שקיבל כל אחד מהם עקב החתימה של משה על כל אחד ממסמכי הוויתור. אכן, אף בכך
30 לא יהיה כדי השבה מלאה מבחינת משה, משום שחלק מהתמורה שהיה יכול משה לקבל בעד
31 מניותיו שולם לבעלי המניות האחרים שאינם צד להליך כאן, אולם משזה הסעד שנתבע אין להוסיף
32 עליו. טענת הנתבעים כאילו יש להתייחס לשווי המניות במועד החתימה על מסמכי הוויתור ולא
33 לפי המחיר בו נמכרו לפאלו, אינה מקובלת עליי, לפי שההשבה המתחייבת מביטול מסמכי הוויתור
34 מתייחסת ל"מה שקיבל כל צד לחוזה" ובמקרה כאן, קיבלו אורי ונתי הגדלה של שיעור המניות
35 ואת התמורה בעד ההגדלה האמורה (בהתאמה לחלקם ביחס לבעלים נוספים) קיבלו בעת מימוש
36 המניות במכירה לפאלו.
37

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 36969-12-15 משה בן אבו נ' נתנאל דויד, אורי אלטר ופאלו אלטו נטוורקס ישראל בע"מ

1 36. לא ראיתי צורך להידרש לטענות הנתבעים באשר לנזקים שלכאורה נגרמו להם, מקום שלא הוגשה
2 תביעה ולא נתבע סעד. ואף לא מצאתי צורך להידרש לטענות נוספות שהעלה התובע שיש בהן משום
3 הרחבת חזית אסורה או שהכרעה בהן אינה רלבנטית לסעד הנתבע.
4

סוף דבר

5
6
7 לאחר בחינת הראיות ושקילתן הגעתי לכלל דעה כי דין התביעה להתקבל כמפורט לעיל ולהלן.
8

9 אני מחייב כל אחד מנתבעים 1 ו- 2 להעביר לתובע את חלק התמורה שקיבל או יקבל תמורת מכירת חלקו
10 במניות החברה, בעסקת מכירת נתבעת 3 ל Palo Alto Networks Inc, השווה לתמורה בעד שיעור התוספת
11 באחזקות שקיבל עקב החתימה של משה על כל אחד ממסמכי הוויתור. בחישוב התוספת באחזקות עקב
12 חתימת משה על כתבי הוויתור יש להתעלם ממכירה פרטית שביצעו נתי ואורי ביום 31.7.2013 (סעיף 84
13 לסיכומים) ומכל מכירה פרטית אחרת ככל שבוצעה שלא במסגרת מכירת מניות החברה לפאלו.
14

15 בהתחשב באופן התנהלות הצדדים ומספר דיוני ההוכחות בתיק אני מחייב את נתבעים 1 ו- 2, ביחד ולחוד,
16 לשלם לתובע את הוצאות המשפט, ושכ"ט עו"ד בסך 170,000 ₪.
17

מזכירות בית המשפט תמציא את פסק הדין לבאי כח הצדדים

18
19 ניתן היום, ה' אב תשע"ט, 06 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.
20

21
22

מגן אלטוביה, שופט